

Nr 974

Av herr **Bohman m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 191, angående riktlinjer för den statliga trafikpolitiken m. m.*

(Lika lydande med motion nr 819 i Första kammaren)

I anledning av motioner vid 1960 års riksdag med begäran om utredning angående avgiftsbelagda trafikomläggningar m. m. framhöll tredje lagutskottet i sitt utlåtande nr 38 bl. a. följande:

”Med hänsyn till det nu anförda anser utskottet — i likhet med det allt övervägande antalet remissinstanser, däribland de tre hörda länsstyrelserna, Kooperativa förbundet, Sveriges industriförbund och Sveriges lantbruksförbund samt tre stora motororganisationer — att en utredning bör verkställas i syfte att erhålla en sådan lagstiftning som icke hindrar enskilda, bolag eller kommuner att anordna avgiftsbelagda trafikanläggningar, i första hand broar eller tunnlar. Vid en sådan utredning bör även upptagas frågan om möjlighet att i vissa fall avgiftsbelägga även statliga trafikanläggningar av nu förevarande slag. Utskottet förutsätter, att lagstiftningen kommer att avse endast större, angelägna och särskilt kapitalkrävande företag och att koncession skall krävas för utförande av företagen.”

Utskottet hemställde, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte an hålla om utredning i syfte att erhålla en lagstiftning som möjliggör avgiftsbelagda trafikanläggningar, främst broar och tunnlar.

Den av utskottet begärda utredningen har sedermera verkställts av 1960 års vägsakkunniga, som den 25 april 1962 avlämnat delbetänkandet ”Avgiftsbelagda trafikanläggningar” (SOU 1962: 26). Även om de sakkunniga inte ansett sig kunna tillstyrka att ett system med avgifter för nyttjande av viktiga vägförbindelser införes i vårt land, har de ändå lagt fram förslag till lagstiftning i ämnet.

I proposition nr 191 ställer sig chefen för kommunikationsdepartementet negativ till att nu införa en lagstiftning på förevarande område. Frågan om en avgiftsbeläggning av trafiken anser han bör tas upp till behandling först i samband med ett ställningstagande till en fast förbindelse över Öresund.

Det är helt naturligt att avgiftsfinansierade väg- eller broföretag endast kan komma i fråga i begränsad omfattning. Det torde sålunda endast röra sig om trafikanläggningar som är relativt kapitalkrävande och som har att tillgodose lokala eller alldeles speciella behov. Om intresset för och behovet av dylika anläggningar är så stort, att trafikanterna bedömes vara

beredda att utöver de allmänna bilskatterna genom avgiftsbeläggning bekosta anläggningarnas tillkomst, kan knappast några invändningar riktas häremot från vare sig sakliga eller principiella synpunkter. Den trafik som är villig underkasta sig ett speciellt avgiftssystem för att få sitt trafikledsbehov snabbt tillgodosett kan antagas ha sådan nytta av anläggningen, att avgifterna i förhållande därtill saknar praktisk betydelse. Icke minst för näringslivets transporter kan en tidsvinst på en halv eller en timme föranledd av en ny bro eller trafiktunnel medföra betydande vinster från transportekonomiska synpunkter. Sådana förbättringar av transportekonomin kommer direkt eller indirekt produktionen eller distributionen och i sista hand konsumenterna till godo.

Enligt vår uppfattning talar övertvägande skäl för att riksdagen nu beredes tillfälle taga ställning till om avgiftsbeläggning av trafikanläggningar skall kunna komma i fråga efter prövning från fall till fall. Ett förslag till särskild lagstiftning i ämnet bör därför på grundval av 1960 års vägsakkunnigas utkast och under beaktande av vad vid remissbehandlingen anförts föreläggas riksdagen för prövning i vanlig ordning.

Aberopande det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 191 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att särskild lagstiftning rörande avgiftsbelagda trafikanläggningar måtte föreläggas riksdagen.

Stockholm den 12 november 1963

Gösta Bohman

C. W. Carlsson

Gustaf Kollberg

Thorbjörn Fällidin

Nr 975

Av herr **Bohman m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 191, angående riktlinjer för den statliga trafikpolitiken m. m.

(Lika lydande med motion nr 813 i Första kammaren)

Stockholm den 12 november 1963

Gösta Bohman

C. W. Carlsson

M. Berglund

John G. Löfroth

Olaus Nyberg

Erik Tobé
